

Către: Ministerul Mediului
Dnei. Leocardia Gavrilescu
Ministru

Referitor: Planul Național de Gestionare a Deșeurilor – PNGD – varianta postată pe site în data de 03.11.2017

Stimată Doamnă Ministru,

În contextul consultării draft-ului Planului Național de Gestionare a Deșeurilor și a Raportului său de Impact asupra Mediului, postate pe site-ul Ministerului Mediului în data de 3 Noiembrie 2017, Coaliția pentru Dezvoltarea României dorește să își exprime toată aprecierea față de eforturile susținute ale tuturor autorităților și consultantilor implicați, conștientă fiind de dimensiunea și complexitatea acestui proiect vital pentru România.

La o primă analiză a documentelor (numite în continuare Proiect PNGD și respectiv Raport Mediu) dorim să vă sesizăm câteva aspecte care au încă nevoie de clarificare și corectare pentru a se putea înțelege mai bine viziunea planului național și alternativele de gestionare a deșeurilor propuse de acesta.

Acestea se referă în principal la:

- ***Necorelări ale cifrelor prezentate în PNGD și respectiv în Raportul de Mediu referitoare la cantitățile de deșeuri gestionate (de exemplu Fig. 10-2, cu 10-3 și 10-4 din Raport vs diagrama din Fig. III-10 din PNGD, etc).***

De exemplu:

În cazul alternativei 2 – Fig. III-10 a Proiect PNGD – **cantitățile de deșeuri co-incinerate sunt doar de 0,2 mio tone**, cantitate care nu reiese dacă se iau în considerare ipotezele de calcul precizate la pagina 196 din PNGD și în Raportul de Mediu, astfel:

- din 0,9 mio tone tratate prin TMB cu bioușcare – ar rezulta 45% SRF, ceea ce ar însemna ~ 0,4 mio tone pentru co-incinerare;
- de la stațiile de TMB cu biostabilizare – ar rezulta 5% RDF – ceea ce ar însemna ~ 0,06 mio tone pentru co-incinerare;
- de la stațiile de sortare – ar rezulta 5% deșeu nereciclabil drept RDF – ceea ce ar însemna ~ 0,05 mio tone pentru co-incinerare.

Deci, cantitatea pentru co-incinerare (în fabrici de ciment, CET-uri, etc) care ar rezulta din calcul **ar fi de ~ 0,5 mio tone/an și nu de 0, 2 mio tone.**

În acest sens, Coaliția pentru Dezvoltarea României propune preluarea cifrelor corecte în mod aliniat atât în PNGD, cât și în Raport Mediu, **inclusiv corectarea diagramei din Fig. III-10** astfel încât să apară cifrele corecte (inclusiv la co-incinerare).

De asemenea, pentru a se putea face o analiză comparativă corectă și obiectivă propunem **prezentarea și în PNGD a modului de îndeplinire a obiectivelor stabilite și în cazul Alternativei 1** (nu numai a Alternativei 0 și 2), precum și o diagramă similară Fig. III -10 dezvoltată pentru această alternativă.

➤
În ceea ce privește **evaluarea alternativelor din punct de vedere al impactului potențial asupra mediului**, prezentate în cadrul Raportului de Mediu, precum și în evaluarea alternativelor în Proiectul PNGD, **considerăm că s-a realizat distorsionarea punctajului acordat astfel încât Alternativa 2 (cu incinerator) să fie opțiunea aleasă.**

Argumente:

1) Impactul asupra apei (criteriu 1)

La analiza acestui criteriu s-a considerat doar impactul unui potențial levigat care ar rezulta de la TMB-ul suplimentar în cazul Alternativei 1, în cazul funcționării neconforme a instalației, fără a se considera impactul asupra apei a tratării gazelor de ardere necesare în cazul incineratorului astfel încât acesta să se înscrie în limitele impuse de legea 278/2013 privind emisiile industriale.

În opinia Coaliției pentru Dezvoltarea României, acest ultim impact este prezent chiar dacă incineratorul funcționează corect (crește consumul și nevoia de tratare a apelor rezultate) și cu potențial de risc mai mare decât cazul funcționării neconforme a TMB.

Prin urmare, punctajul mai mic ar trebui acordat Alternativei 2 (cu incinerator).

2) Impactul asupra solului (criteriu 4)

Atât în cadrul Proiectului PNGD (unde este menționat doar succint în planul de acțiune), cât și în cadrul Raportului de Mediu, nu se ia în considerare posibilitatea ca CET-urile existente să înceapă să co-incinereze deșeuri. Funcționarea acestora (și nevoia de combustibil) este sporită în lunile de iarnă, ceea ce ar compensa cererea scăzută de SRF din partea fabricilor de ciment în această perioadă și nu ar fi nevoie de stocarea suplimentară a SRF-ului care apare reliefată ca risc pentru cazul Alternativei 1 (fără incinerator).

De asemenea, trebuie avute în vedere deșeurile care rezultă de la tratarea gazelor în cazul unui incinerator și care vor avea nevoie suplimentară de depozitare și prin urmare au impact asupra solului mai mare decât numai din perspectiva suprafeței construite.

Prin urmare, punctajul mai mic ar trebui acordat Alternativei 2 (cu incinerator) sau cel puțin acordarea unui punctaj egal între cele două alternative.

3) Impactul asupra biodiversității (criteriul 5)

Deoarece impactul preponderent asupra biodiversității se consideră a fi rezultat ca urmare a funcționării neconforme a TMB-ului și a levigatului potențial rezultat, fără a se ține cont de impactul suplimentar al tratării gazelor de ardere ale incineratorului – vezi explicația de la pct 1.

De asemenea, trebuie luat în considerare faptul că în cazul co-incinerării deșeurile devin resurse alternative de minerale și energie cu impact pozitiv asupra conservării resurselor.

Prin urmare, punctajul mai mic ar trebui acordat Alternativei 2 (cu incinerator) sau cel puțin acordarea unui punctaj egal între cele două alternative.

4) Impactul asupra resurselor naturale – reciclarea deșeurilor (criteriul 7)

La analiza alternativelor și a cantităților reciclate, valorificate și respectiv depozitate, în cazul Alternativei 1 nu sunt luate în calcul beneficiile unui TMB suplimentar asupra reciclării.

În ipotezele din Proiect și Raport de Mediu, 5% din deșeurile tratate în TMB cu bioușcare se reciclează, ceea ce înseamnă o creștere a reciclării în cazul Alternativei 1 versus Alternativa 2 (prin urmare, un impact invers față de cel prezentat în subcap 10.5 din Raport asupra reciclării resurselor).

Menționăm, totodată, că prin co-procesarea deșeurilor în fabricile de ciment simultan cu valorificarea energetică a acestora, conținutul lor mineral se valorifică (rămâne integrat în produs).

Dacă se utilizează aceeași ipoteză ca în cazul incinerării – ca acest conținut mineral să fie de 25%, ar rezulta încă 43.200 tone reciclate (și conservarea materiilor prime naturale pe care acestea le înlocuiesc) în cazul Alternativei 1 față de Alternativa 2, care considerăm că trebuie cel puțin considerate și menționate, dacă nu chiar adunate la cantitatea de deșeuri reciclate.

Prin urmare, punctajul mai mic ar trebui acordat Alternativei 2 (cu incinerator).

5) Impactul asupra resurselor naturale – producerea de energie (criteriul 8)

La analiza acestui impact, Raportul de Mediu nu ia în considerare energia termică și respectiv electrică produsă în cazul co-incinerării în fabricile de ciment sau în CET-uri.

Menționăm că în cazul fabricilor de ciment are loc o valorificare integrală a energiei din deșeuri, acestea substituind combustibilii fosili utilizați tradițional pentru producerea căldurii necesare procesului de fabricație a clincherului pentru ciment.

Astfel, utilizând ipotezele PNGD, detaliate și în Raport Mediu, adică 45% SRF de la TMB cu bioușcare cu putere calorică de 25 MJ/kg în cazul Alternativei 1, ar conduce la un plus de energie termică rezultat din deșeuri de aproximativ 525 488 MWh/an.

De asemenea, precizăm că două dintre fabricile de ciment au instalate deja sisteme de recuperare a căldurii din gazele reziduale și transformarea ei în energie electrică, de unde ar rezulta un plus de energie suplimentar față de cel deja estimat în Raport de aproximativ 10500 MWh/an.

Luând în considerare cele de mai sus, în cazul Alternativei 1 se obține un plus total de energie de aproximativ 690 000 MWh/an, comparativ cu 394 211 MWh/an în cazul Alternativei 2.

Prin urmare, punctajul mai mic ar trebui acordat Alternativei 2 (cu incinerator).

6) Impactul riscului de piață (criteriul 10 din Raport)

Pentru analiza Alternativei 1 versus Alternativa 2, trebuie avut în vedere că în cazul unei crize economice vor scădea concomitent atât cererea pe piața de ciment, cât și consumul și generarea de deșeuri. Dată fiind capacitatea excedentară de co-incinerare existentă, precum și capacitatea potențială de dezvoltare a CET-urilor în domeniul co-incinerării, riscul datorat unei crize economice este neglijabil, mai ales că în analiza comparativă a celor 2 alternative este vorba de gestionarea unei cantități de doar 77.000 tone pe an.

7) Pretabilitatea investițiilor (în proiect PNGD – pg 213)

Dorim să atragem atenția că de la momentul elaborării bibliografiei la care se face referință (publicată în 2013), tehnologia și practica în domeniul TMB a evoluat și s-a demonstrat că TMB-urile cu capacități mari sunt fezabile și tehnic și economic. Prin urmare, argumentația că tehnologia TMB nu este potrivită pentru aglomerări urbane mari (de ex – în Alternativa 1 – TMB în București de 175 000 tone/an) nu mai este valabilă în 2017.

În acest sens, vă rugăm să aveți în vedere și cazul TMB care deservește Sofia (Bulgaria) pusă în funcțiune în 2015, cu o capacitate de tratare 410 000 tone/an deșeurii în amestec și respectiv de producere SRF de 180 000 tone/an – vedeți link-urile:

<http://www.eib.org/infocentre/press/releases/all/2015/2015-194-inauguration-of-the-sofia-waste-treatment-plant-co-financed-by-the-eib.htm>

<https://www.youtube.com/watch?v=3rtSogau2l8>

precum și cazul Limassol (Cipru) – vedeți link-urile:

<http://dbtechnologiesbv.nl/news/32-municipal-solid-waste-facility-for-limassol-cyprus>

<https://waste-management-world.com/a/cyprus-to-generate-2-mw-from-new-recyclingrdf-facility>

Totodată, Coaliția pentru Dezvoltarea României propune recalcularea datelor din tabelele referitoare la costuri, în special la cele de operare și mentenanță – III-34 pg. 232 și III-28 (există cost cu operarea și întreținerea operării pentru incinerare cu valorificare energetică și în cazul Alternativei 1 în care nu există incinerator, iar apoi se concluzionează a fi mai avantajoasă Alternativa 2 din punct de vedere al acestor costuri).

În opinia Coaliției pentru Dezvoltarea României, dacă cele prezentate mai sus ar fi reliefate în mod corect și obiectiv și totodată ar ține cont de dezvoltările curente și perspectivele unei economii circulare, atunci la analiza alternativelor (subcapitolul 10.5 din Raport mediu - Rezultatele analizei alternativelor, precum și în Proiectul PNGD) ar rezulta ca prioritară Alternativa 1 (cu TMB în București și fără incinerator).

Precizăm că, așa cum se menționează și în Raportul de mediu la pagina 177: "Implementarea Alternativei 1 asigură atingerea tuturor obiectivelor și țintelor privind gestionarea deșeurilor municipale."

Dorim să reiterăm că **nu ne opunem valorificării energetice a deșeurilor în incineratoare dedicate**, dar considerăm necesar **să atragem încă o dată atenția tuturor autorităților din România ca investițiile din bani publici, în astfel de instalații trebuie făcute cu o perspectivă pe termen lung și doar respectând toate recomandările Comisiei Europene, respectiv:**

- doar în cazul în care se **ating țintele de reciclare actuale și viitoare** prevăzute în Pachetul Economiei Circulare

și

- doar în cazul în care **nu ar exista deja capacități disponibile de co-procesare a deșeurilor în alt gen de instalații industriale deja existente** (fabrici de ciment și var, termocentrale, metalurgie etc) și pentru care legislația solicită înlocuirea materiilor prime și a surselor de energie fosilă tradiționale, cu surse alternative provenite din deșeurii și **astfel încât să se evite supracapacitățile.**

De

asemenea, dorim să accentuăm încă o dată faptul că fabricile de ciment au realizat investiții private (nu din bani publici) și au deja o capacitate care depășește obiectivul de valorificare al României prevăzut în Strategia Națională de Gestionare a Deșeurilor, respectiv 15%. **Deși aceste capacități necesare atingerii obiectivului există de mai bine de 10 ani, cantitățile de deșuri care ajung în prezent în fabricile de ciment sunt foarte mici (sub 3% din deșeurile municipale)**, deoarece nu există o colectare separată, iar în aceste condiții ele sunt direcționate către depozitare în loc să fie valorificate prin reciclare sau co-incinerare.

Totodată dorim să reiterăm poziția CDR referitoare la Secțiunile privind Deșeurile de Echipamente Electrice și Electocasnice (DEE) transmisă anterior Ministerului Mediului:

1. În Secțiunea II.6.2. *Gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice* există, la final, următorul text :

«Capacitatea totală de tratare a DEEE la nivelul României este de circa 120.000 tone/an.

Având în vedere că, cea mai mare cantitate de DEEE prognozată a fi generată în perioada următoare (anul 2020), este de circa 70.000 tone/an, rezultă că există o capacitate suficientă de tratare a DEEE pentru acoperirea întregii cantități de deșuri generate, în conformitate cu principiul proximității.»

Aceasta este o afirmație eronată, întrucât cea mai mare parte a capacităților avute în vedere nu îndeplinesc standarde minimale, cu atât mai puțin cele europene (CENELEC, WEEE LABEX). Este evident că o mare parte nu pot fi utilizate pentru procese conforme. Propunem fie eliminarea referirilor la capacitatea de 120 000 tone, fie modificarea textului și includerea doar a acelor capacități ale operatorilor economici capabili să îndeplinească condițiile legale.

2. La Secțiunea II.6.3. *Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire*, au fost identificate o serie de probleme legate de gestionarea DEEE, însă lipsesc principalele cauze ale situației existente. Pentru aceste considerente, propunem completarea problematicilor identificate cu următoarele aspecte:

La Secțiunea Probleme de natură legislativă:

- Potrivit legislației actuale, producătorii sunt desemnați ca singurii responsabili pentru atingerea țintei de colectare, pasibili de o penalitate de 4 lei/kg (fără echivalent în UE) în condițiile în care prin OUG 5/2015 și OM 2413/2016 le este interzis să organizeze și să opereze puncte de colectare (contrar prevederilor art. 5 alin. 3 al Directivei 2012/19/EU).
 - Spectrul penalității de 4 lei/kg a declanșat deja activități speculative cu DEEE, reprezentanți ai colectorilor declarând public că estimează costul colectării separate la 280 Euro/tonă, în condițiile în care în alte state UE acesta este mult mai mic (ex.: în Belgia și Olanda producătorii și organizațiile colective compensează cheltuielile municipalităților cu aproximativ 80 Euro/tonă);
 - Există două penalități pentru încălcarea aceleiași prevederi legale: atât amenda prevăzută de OUG 5/2015 pentru neatingerea țintei de colectare, cât și penalitățile la Fondul pentru Mediu de 4 lei/kg prevăzute de OUG 39/2016, valoare fără echivalent în Uniunea Europeană.
 - Prevederea legată de obligația municipalităților de a asigura cel puțin un punct de colectare în fiecare localitate nu a fost pusă niciodată în aplicare (și nu au existat penalități pentru nerespectarea ei). În plus, OUG 5/2015 a diluat foarte mult această obligație, dând alternative mult mai puțin eficiente (existența punctelor de colectare poate fi substituită cu o colectare o dată pe trimestru conform art. 10 alin. 2, litera c).
3. În ceea ce privește *Planul de acțiune pentru deșuri de echipamente electrice și electronice* (pag. 263-264), recomandăm ca autoritățile să acorde o atenție deosebită următoarelor aspecte:

La

Secțiunile 1.1 Crearea unor sisteme de colectare care să permită deținătorilor și distribuitorilor finali să predea gratuit DEEE la punctele de colectare și 1.2 Asigurarea disponibilității și accesibilității pe întreg teritoriul țării, a punctelor de colectare necesare ținând cont, în special, de densitatea populației, producătorii și OTR nu pot fi între responsabili, întrucât prin OUG nr.5/2015 (art. 9 și 10) și OM nr. 2413/2016 (Capitolul XVI) acestora li s-a interzis să desfășoare activități de colectare și ca urmare nu mai pot investi în infrastructura de colectare. Producătorii (sau organizațiile colective) trebuie să încheie contracte cu agenții economici care desfășoară activități de colectare. Menținerea responsabilității în sarcina producătorilor pentru punctele 1.1 și 1.2 încalcă prevederile legale. Propunem modificarea prin includerea autorităților locale ca principal responsabil la punctul 1.1 și a autorității centrale (Ministerul Mediului) la punctul 1.2. Justificarea acestui demers este determinată de faptul că autoritățile locale au dreptul și chiar obligația de a înființa puncte de colectare, iar Ministerul Mediului (prin Garda Națională de Mediu) poate verifica acest lucru și sancționa neconformarea.

- La punctul 1.1 lipsesc obligațiile autorităților locale de a atinge o performanță minimă de colectare. Drept pentru care, propunem includerea unui punct suplimentar, numerotat 1.4 prin care acestea să fie obligate, în funcție de numărul de locuitori, să atingă cel puțin integral ținta legală de colectare de 45% din cantitatea pusă pe piață în mediul urban dens și jumătate din aceasta în restul localităților.
- Referitor la punctul 3.1 Corelarea legislației privind salubritatea (Legea 101/2005 și actele de reglementare subsecvente) și legislației specifice pentru DEEE (OUG nr. 5/2015 și actele de reglementare subsecvente) în ceea ce privește obligativitatea autorităților publice locale de a asigura colectarea DEEE provenite de la gospodăriile particulare, această reglementare nu este necesară, motiv pentru care solicităm eliminarea sa. Fundamentul solicitării de eliminare constă în faptul că nu există nicio interdicție de colectare a DEEE pentru autoritățile publice locale, ci doar o excludere a DEEE de la dreptul exclusiv (monopolul) de colectare a deșeurilor municipale acordat operatorului de salubritate (art. 9 (1) litera f) al Legii 101/2006). Această excludere este normală, având în vedere că Directiva 2012/19/EU și legislația română au în vedere încă un canal important de colectare care este reprezentat de distribuitori (magazine). A interzice colectarea 1 la 1 și 1 la 0 prin magazine în vederea instituirii unui drept exclusiv de colectare/monopol pentru compania de salubritate ar însemna încălcarea Directivei 2012/19/UE și a OUG 5/2015. Rămân însă obligațiile de a organiza colectarea DEEE chiar și în absența acestui drept exclusiv.
- Referitor la punctul 5.1, considerăm utilă înființarea unui sistem de tip Clearing House, așa cum am susținut și în corespondența anterioară. Credem însă că înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile organismului de tip Clearing House trebuie reglementate prin act normativ, care emană de la Ministerul Mediului (cum s-a făcut, spre exemplu, în Franța), ele neputând fi o inițiativă a producătorilor și organizațiilor colective, cum se prevede în proiectul de plan. Un astfel de organism care implică armonizarea unor metode de lucru și a unor procese de gestiune în raport cu centrele de colectare de DEEE-uri la nivelul unităților administrativ-teritoriale (ex: alocarea de centre de colectare, stabilirea de tarife și uniformizarea unor modalități de lucru, stabilirea și centralizarea unor investiții, programe de conștientizare și educare, campanii de colectare la nivel național) presupune exclusiv o arhitectură normativă, care în prealabil a fost analizată și avizată de către autoritatea de concurență.
- Referitor la 5.3 Finanțarea de către OTR-uri, proporțional cu cota de piață, a campaniilor de educație ecologică și colectare separată inițiate periodic de către Ministerul Mediului, apreciem că această măsură nu este una realistă.

Obiectivul încalcă prevederile art. 35 al OUG nr. 5/2015, care menționează posibilitatea și nu obligativitatea unor astfel de campanii. Legislația prevede că asemenea demersuri trebuie să fie cofinanțate de către Ministerul Mediului, și nu finanțate integral de producători. Pentru considerentele exprimate mai sus, propunem eliminarea articolului.

4. Referitor la gestiunea **deșeurilor periculoase din deșeurile municipale**, avem următoarele comentarii:
- **Capitolul II.3.4** *Generarea și gestionarea deșeurilor municipale periculoase (pagina 37)*
 - Colectarea deșeurilor periculoase din deseuri menajere nu se poate face într-o stație de sortare pt motivul ca nu pot fi transportate cu gunoierile ci autospeciale dotate ADR. Al doilea motiv este ca deșeurile periculoase amestecate într-o gunoiera cu deșeurile menajere, le contaminează pe cele nepericuloase.
 - **Propunere de modificare:** "Colectarea deșeurilor periculoase din deșeurile menajere se va face separat, pe categorii, prin instalarea de către municipalitate/operatorii specializați a unor recipiente securizate, poziționați în zona publică din mediile urbane (exemplu: clopotele pt colectare reciclabile).
 - Administratiile locale vor încheia contracte cu firme specializate în colectarea, transportul și eliminarea deșeurilor Periculoase din deșeurile menajere.
-
- **Capitolul II.15.1** *Generarea deșeurilor rezultate din activitățile de prevenire, diagnostic și tratament desfășurate în unitățile sanitare (pagina 112)*
 - Se observă diferențe semnificative între cantitățile raportate în perioada 2010-2012 și 2013-2014. Aproape se înjumătățesc cantitățile în 2014 față de 2010, probabil datorat erorilor de raportare ?
 - Deșeurile tip "scutece de unica folosință" sunt considerate deseuri medicale nepericuloase cu destinația deponee. Este o problemă de aliniere a dorinței Ministerului Sănătății și Ministerului Mediului pt ca niciun deșeu medical, periculos sau nepericulos n-ar trebui să ajungă pe deponeu fără pretratare, buletin de analiză și ambalaje corespunzătoare (nu saci negri). În plus, deponeele nu au codul 18 01 04 și nici celule speciale pt acest tip de deșeu.
 - Se observă o propunere de creștere a capacității de tratare termică la temperaturi scăzute, prin investiții în județele care nu dețin o astfel de instalație. Dacă luăm în calcul capacitatea însumată a firmelor private care depășesc de 15 ori capacitatea de generare a întregii țări, iar disponibilitatea echipamentelor în funcțiune acoperă România la nivel național, propunerea este lipsită de viziune.
 - **Propunere de modificare:**
 - i. Pagina 114 se va completa: "...inclusiv recipiente de sânge și sânge conservat, **deseurile cod 18 01 04, 18 01 07, 18 01 09** sunt colectate și gestionate ca deșeurile periculoase."
 - ii. Pagina 115 se va completa: "...doar deșeurile înțepătoare-tăietoare (cod 18 01 01), deșeurile infecțioase (18 01 03*) **și apele de laborator din categoria (cod 18 01 06*)....**"
 - iii. Pagina 116 se va completa: "După tratarea prin sterilizare termică deșeurile sunt depozitate în depozite de deșeurile **sau valorificate energetic.**"
 - iv. Pagina 117, Tabelul II-44 se va completa: "Interzicerea depozitării finale a deșeurilor **medicale nepericuloase sau** periculoase fără pretratare, în vederea inertizării totale."
 - v. În pagina 118 se specifică "Astfel, în prezent în 14 județe nu există nicio instalație de tratare prin decontaminare termică la temperaturi scăzute a deșeurilor medicale periculoase."
 - Cu toate acestea, capacitatea de procesare deja instalată (public și privat) depășește de 15 ori capacitatea de generare a întregii țări, iar disponibilitatea echipamentelor în funcțiune acoperă geografic la nivel național. În concluzie, pentru cantitățile de deseuri medicale generate de România pentru următoarea perioadă, capacitățile existente sunt peste necesități, deci nu ar trebui instalate noi capacități

Rămânem la dispoziția dumneavoastră pentru discutarea în cadrul unei întâlniri de lucru a oricăror aspecte ce rezultă din aceste propuneri.

În urma confirmării disponibilității dumneavoastră pentru această întâlnire, un reprezentant CDR va contacta secretariatul dumneavoastră pentru a stabili detaliile întâlnirii. Persoana de contact pentru orice detalii legate de întâlnire este Ana-Maria Dorobăț, Advocacy & External Relations Manager, la adresa amdorobat@amcham.ro, 021 312 48 34, 0746 26 24 26.

În

așteptarea unui răspuns favorabil la cererile noastre, vă asigurăm de înalta noastră considerație.

Cu deosebit respect,

Jean Valvis
Coordonator, Grupul de lucru pentru mediu
Coaliția pentru Dezvoltarea României

▪ **Despre Coaliția pentru Dezvoltarea României**

Coaliția este o inițiativă privată, apolitică, construită ca un acord de colaborare prin participarea colectivă a membrilor săi. Coaliția nu este o entitate înregistrată juridic. Membrii Coaliției contribuie voluntar cu resursele și expertiza necesară formulării unor opinii comune cu privire la politici publice cu impact asupra mediului de afaceri.

▪ **Scopul Coaliției**

Scopul Coaliției este de a oferi o bază coerentă pentru consultare cu Guvernul și alte instituții publice pe teme care au impact asupra climatului economic și de afaceri din România.

▪ **Coordonarea Coaliției**

Coordonarea Coaliției este asigurată de un Consiliu Director format din Președinții și Vice-președinții AmCham Romania, AOAR, Consiliul Investitorilor Străini, Fundația Romanian Business Leaders, Camera Germană de Comerț și Camera Franceză de Comerț, prezidat prin rotație, cu un mandat de șase luni, de un membru al conducerii uneia dintre organizațiile reprezentate în Consiliul Director.